

допомагають в навчанні:

- Google ArtProject - інтерактивно-представлені популярні музеї світу,
- Google Docs - онлайн-офіс,
- Google Maps - набір карт,
- Google Sites - безкоштовний хостинг, який використовує вікі-технологію,
- Google Translate - перекладач,
- YouTube - відеохостинг.
- Google Диск - єдиний простір для зберігання файлів і роботи з ними [6].

Також можна виділити ряд недоліків:

- хмарна послуга надається завжди якоюсь компанією, відповідно, збереження даних користувача залежить від цієї компанії;
- поява хмарних монополістів;
- необхідність завжди бути в мережі для роботи; небезпека хакерських атак на сервер;
- можлива подальша монетизація ресурсу.

Висновки. Використання хмарних технологій в освітньому процесі шкіл має ряд

значних переваг, можна зазначити, що якість навчання при використанні хмарних технологій підвищується за рахунок більшої адаптації учнів до навчального матеріалу з урахуванням власних можливостей і здібностей; можливості вибору більш відповідного для учня методу засвоєння предмета. Найголовніше, це організація спільної діяльності школярів і вчителів, а також швидка публікація і використання даних, доступність сервісу для всіх користувачів. Учитель має доступ до своїх матеріалів і документів будь-де і будь-коли; з'являється можливість використання відео і аудіо файлів прямо з Інтернету; організація спілкування з колегами інших навчальних закладів; можливість формувати траєкторію розвитку кожного учня з урахуванням особливостей; принципово нові можливості для організації досліджень, проектної діяльності; дистанційне навчання.

Список використаних джерел:

1. Алексанян Г. А. Использование облачных сервисов Яндекс при организации самостоятельной деятельности студентов СПО [Текст] / Г. А. Алексанян // Педагогика: традиции и инновации (II): материалы междунар. заоч. науч. конф. (г. Челябинск, октябрь 2012 г.). — Челябинск: Два комсомольца, 2012. — С. 150-153.
2. Литвинова С. Г. Методика використання технологій віртуального класу вчителем в організації індивідуального навчання учнів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.10 "Інформаційно-комунікаційні технології в освіті" / С. Г. Литвинова. — К., 2011. — 22 с.
3. Морзе Н.В. Як навчати вчителів, щоб комп'ютерні технології перестали бути дивом у навчанні? / Н.В. Морзе // Комп'ютер у школі та сім'ї. — №6 (86). — 2010. — С. 10-14.
4. Рождественська Л.В. Дневник конференции. 10 шагов информатизации: призрак виртуальной учительской [Електронний ресурс]. — <http://edugalaxy.intel.ru/index.php?automodule=blog&blogid=8&showentry=3664> — Назва з екрану.
5. Використання хмарних технологій як засіб стимулювання самоосвіти, самовдосконалення учнів та вчителів - [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://klnashkola.eu/gim11-dniprodzerzhynsk> - Назва з екрану.
6. Хмарні технології в навчанні. - [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://infosvit.if.ua/hmarni-tehnolohiji-v-navchanni/> - Назва з екрану.

УДК 37.036:37/032

МЕТА ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

Колесник О.В. – викладач, спеціаліст I категорії

Вінницький коледж економіки та підприємництва ТНЕУ

Колесник О.П. – вчитель-методист, спеціаліст вищої категорії

КЗ «Загальноосвітня школа I–III ступенів ВМР № 20»

Мета виховання - ключова категорія педагогічної науки. Її виявлення, формулювання, розробка - центральний момент створення педагогічної концепції [1, с. 44].

На поверхневий життєвої-буденний погляд здається нереальним положення, коли педагог організує роботу з дітьми без чітко сформульованої і осмисленої мети, тим самим збуджує якусь активність, сам перебуваючи в стані хаотичної активності [2, с.105].

Існують об'єктивні причини такого

дивного становища виховного справи.

Перша - виникає з соціально-психологічної природи мети.

Мета - це ідеальне уявлення про результат діяльності, що формується в свідомості суб'єкта в процесі взаємодії суб'єкта з навколишньою дійсністю. Мета об'єктивна, в тому сенсі, що вона породжує обставинами, черпається з реального об'єктивного оточення [3, с. 68].

Але, будучи об'єктивною за своїм походженням, мета суб'єктивна: вона продукт

свідомості, вона народжується в свідомості людини і несе в собі всі особливості свідомості кожної конкретної людини. Педагоги, які декларують одну і ту ж мету, мають на увазі різні варіанти цієї мети, так як їх індивідуальна свідомість індивідуалізувало їх уявлення про результат професійної діяльності. Тому проблема визначення мети вимагає не тільки серйозної уваги, а й часу, і професійних зусиль по виявленню можливого загального варіанта мети - настільки широкого, щоб він включив в себе численні індивідуалізовані варіації ідеального образу вихованої людини [4, с. 197].

Загальний характер мети дозволяє бути їй реалізованої при самих різноманітних варіаціях обставин.

Мета як продукт ідеальний дуже рухлива, динамічна, так як породжується свідомістю діяльної людини, постійно взаємодіє із змінним світом і постійно мінливого самого. Досвід, знання, події, аналіз, експеримент збагачують людину, і тому він носій динамічного свідомості, і його мета в ході діяльного руху до неї перетвориться постійно і непомітно для самого суб'єкта [5, с. 87-88].

Мета виховання повинна мати загальний характер, щоб виконати свої цільові функції. І тоді місце мети виховання по відношенню до всього процесу виховання очевидно: мета - вихідний момент, перший елемент професійної діяльності педагога.

Мета сучасного виховання - «Особистість, здатна будувати життя, гідне Людини» [6, с. 3].

Маючи настільки загальний характер, мета виховання знаходить своє гуманістичне призначення, запобігаючи свавільну педагогічну розпорядливість, насильство над особистістю, придушення індивідуальності. Але саме загальний характер мети виховання вимагає від педагога найвищого професійного і тонкого педагогічної майстерності в роботі з дітьми в самих різних умовах, обставинах, ситуаціях, бо педагог самостійно проектує в практиці цю спільну мету на конкретну дійсність [7, с. 143].

Таким чином, є підстави стверджувати, що формулювання державних цілей виховання детерміновано економічними, політичними, науковими, правовими та організаційними умовами. Істотну роль, як показує практика, грають результати зіткнень правлячих сил, які можуть підтримувати матеріальні зусилля держави на виховання або надавати йому

другорядне значення [8, с. 37].

Як відомо, багатьом дітям властиві тимчасові відхилення від поведінки. Як правило, вони легко долаються зусиллями батьків, викладачів. Але поведінка якоїсь частини дітей виходить за рамки допустимих пустошів і проступків, і виховна робота з ними, протікаючи з труднощами, не приносить бажаного успіху. Таких дітей відносять до категорії «важких» [9, с. 249].

Коли говорять про важких дітей, зазвичай мають на увазі педагогічну труднощі. При цьому найчастіше береться за основу одна сторона явища - труднощі роботи з цими дітьми - і не розглядається друга - труднощі життя цих дітей, труднощі їх взаємовідносин з батьками, педагогами, товаришами, однолітками, дорослими. Важкі діти часто не тільки не хочуть, скільки не можуть добре вчитися і вести себе належним чином [10, с. 14].

Склад важких дітей далеко неоднорідний, і причини цих труднощів неоднакові. Труднощі школярів обумовлюється трьома основними факторами:

1. педагогічною занедбаністю;
2. соціальною занедбаністю;
3. відхиленнями в стані здоров'я.

Під педагогічною занедбаністю розуміється такий стан особистості, яке є наслідком недоліків або неправильної постановки навчально-виховної роботи [11, с. 89].

В основі педагогічної занедбаності лежать три види обумовлюють її чинників:

1. прогалини в навчально-практичних і соціально-етичних знаннях, наявність спотворених знань і негативного життєвого досвіду;
2. недоліки, ненормальності або дефекти в розвитку рис і якостей особистості;
3. недоліки і ненормальності у взаєминах особистості з оточуючими.

На підставі аналізу сучасної науково-педагогічної літератури можна виділити три суттєві ознаки, що становлять зміст поняття «Важкі діти». Першою ознакою є наявність у дітей або підлітків, що відхиляється від норми поведінки [12, с. 424].

Під важкими розуміються, по-друге, такі діти та підлітки, порушення поведінки яких нелегко виправляються, коригуються. У зв'язку з цим слід розрізняти терміни «важкі діти» і «педагогічно запущені діти». Всі важкі діти, звичайно, є педагогічно запущеними. Але

не всі педагогічно запущені діти важкі: деякі відносно легко піддаються перевихованню [13, с. 11].

Важкі діти, по-третє, особливо потребують індивідуального підходу з боку вихователів та уваги колективу однолітків. Це не погані, безнадійно зіпсовані, як неправильно вважають деякі дорослі, а які потребують особливої уваги та участі оточуючих [14, с. 7].

Недоліки характеру - це стійкі негативні форми поведінки людини.

У категорії звичних недоліків характеру дітей виділяють два види: виявляються в роботі дитини і щодо його до себе і іншим людям.

Перший вид: лінощі, пасивність, неорганізованість і неакуратність, відсутність наполегливості.

Другий вид: егоїзм.

Таким чином, «важкі» підлітки були, є і, звичайно, будуть. Важкі діти, дитяча винятковість, розумова, психологічна, фізична недостатність - така плата за протиріччя історичного процесу, недосконалість громадської організації, за дефекти в освіті та вихованні дорослих людей. [15, с. 153-154]

Методи контролю і самоконтролю в навчанні: опитування, письмові роботи і ін.

Метод контролю - це система послідовних взаємопов'язаних діагностичних

дій педагогів і дітей, що забезпечують зворотний зв'язок в процесі навчання з метою отримання даних про успішність навчання, ефективності навчального процесу [16, с. 432].

Сучасна дидактика виділяє наступні методи контролю: методи усного контролю, методи письмового контролю, методи практичного контролю, дидактичні тести, спостереження. Окремі вчені виділяють також методи графічного контролю, методи програмованого і лабораторного контролю, користування книгою, проблемні ситуації [17, с. 208].

Висновки. Проникнення в освіту нових інформаційних технологій змушує подивитися на дидактичний процес як на інформаційний процес, в якому відбувається отримання інформації дітьми, її переробка і використання. Програмоване навчання і слідом за ним технологія навчання показали, що вміння, розуміється як процес переробки інформації, може бути строго керовано, подібно процесам в складних системах, якими займається кібернетика. Тому інформатизацію освіти слід розглядати не просто як використання комп'ютера і інших електронних засобів в навчанні, а як новий підхід до організації навчання, як напряму в науці, яке вчені називають педагогічної інформатикою.

Список використаних джерел:

1. Бех І.Д. Виховання особистості : у 2 кн. - Кн. 2 : Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади : навчально-методичний посібник / І.Д. Бех. - К. : Либідь, 2003. - 344 с.
2. Ващенко Г. Виховний ідеал / Г. Ващенко. - Полтава : Полтавський вісник, 1994. - 191 с.
3. Вишневецький О. Український виховний ідеал і національний характер (витоки, деформації і сучасні виклики) / О. Вишневецький. - Дрогобич : Видавець Святослав Сурма, 2010. - 160 с.
4. Зайченко І. Педагогіка / І. Зайченко. - Чернігів, 2003. - 528 с.
5. Ильин И.А. Путь духовного обновления / И.А. Ильин ; сост., авт. предисл., отв. ред. О.А. Платонов. - М. : Институт русской цивилизации, 2011. - 1216 с.
6. Національна доктрина розвитку освіти // Освіта. - 2002. - 24 квітня - 1 травня. - С. 2-4.
7. Педагогіка : Большая современная энциклопедия / сост. Е.С. Ранацевич. - Мн. : «Современное слово», 2005. - 720 с.
8. Русова С. Ідейні підвалини школи / С. Русова // Світло. - 1913. - Кн. 5. - С. 33-39.
9. Русова С. Дидактика / С. Русова // Русова С. Вибрані педагогічні твори : у 2 кн. - К., 1997. - Кн. 2. - С. 134-300.
10. Сухомлинська О. Педагогічний ідеал крізь призму теорії моралі / О. Сухомлинська // Шлях освіти. - 2008. - № 1. - С. 12-18.
11. Ушинський К. Про народність у громадському вихованні / К. Ушинський // Вибрані педагогічні твори у 2-х т. - К. : Радянська школа, 1983. - Т. 1. - С. 43-104.
12. Фіцула М. Педагогіка / М. Фіцула. - К. : Видавничий центр "Академія", 2002. - 528 с.
13. Щербань П. Національне спрямування навчально-виховного процесу закладів освіти / П. Щербань // Рідна школа. - 2000. - № 3. - С. 10 - 12.
14. Бех І. Духовні цінності в розвитку особистості // Педагогіка і психологія. - 1997. - № 1. - С. 7
15. Ващенко Г. Виховний ідеал : підручник для педагогів, виховників, молоді і батьків. Полтава, «Полтавський вісник», 2004. - 192 с.
16. Вишневецький О.І. Теоретичні основи сучасної української педагогіки: посібник для студентів вищих навчальних закладів. - Дрогобич: Коло, 2003. - 528 с.
17. Дашутін Г. Політичний ідеал: світовий досвід і сучасна Україна / Г. Дашутін. - К. : Академ-Прес, 2006. - 304 с.